

diag, Klepfsken kogt, og Tørfsken tilberedt i klart Askelud som Ludefisk. Af Ferskvandsfiske undergår Ørreten, efter at være svagt saltet, i flere Bygder ofte først en Gjæring, og spises da rå, såkaldet Rakørret.

Lax, der i forrige Århundrede på flere Steder udgjorde et så almindeligt Fødemiddel, at Tyendet betingede sig, at der ikke måtte spises Lax mere end to Gange ugentlig, er nu bleven en betydelig Gjenstand for Export, og herved så kostbar, at den i Regelen kun forekommer på den mere velstående Klasses Bord. Foruden at førtøres og at udkøbes i fersk Tilstand, i sidste Tilfælde indpakket i Is, bliver den ofte tilberedt som Regelax, og er som sådan en yndet Biret på de velhavende Klasses Bord. Også Makrelen udføres i stor Mængde, indpakket i Is. Den fanges især på Sydkysten og Sydvestkysten af Norge, men forekommer langs hele Kysten lige til Finmarken. Fra Udgangen af Mai kommer den i store Stimer ind under Kysten, og fanges da i Garn, dels faststående, dels som Drivgarn, ofte i den Mængde, at den, uagtet den stedfærdige Udførsel i Is til England, dog enkelte Tider bliver et af de billigste Fødemidler for Arbeidsklassen i Byerne, ligesom den svenske Grønde til henimod Stavanger. Den fanges i størst Mængde i Juni og Begyndelsen af Juli, men Fangsten fortsættes nder hele Sommeren til Høsten om end i ringere Udstrækning. Den fede Hostmakrel er da et søgt og værdifuldt Næringsmiddel. Den opbevares da tildels saltet.

Vildt spises i Regelen ikke af Almuen på Landet, som endog for samme ytrer Modbydelighed, tildels grundet på Fortøm. Det er derimod en yndet Ret på de bedre stillede Klasses Bord. Kun det store Vildt, Reuen og Elgen gjøre herfra en Undtagelse og spises tillige af Almuen. Af Fuglevildt forekommer Tiuren med sin Hun, Reien, Årfuglen, Rypen og Hjerpen. Af disse er det især Rypen, der på Høifjeldet om Vinteren fanges i store Mængder over hele Norge fra Lindesnes til Nordkap, og som spises i størst Mængde, dog aldrig af Almuen. Den i Norge forekommende Hare (Fjeldharen, *Lepus borealis*) er forskjellig fra og mindre end den udenfor den skandinaviske Halvø forekommende.

Af større Vildt kan foruden Reu og Elg også som en faunistisk Mærkelighed nævnes Hjort, der forekommer på Norges Vestkyst, tidligere mere udbredt lige op til Nordland, nu næsten alene indskrænket til Romsdals Amt, og de udenfor samme liggende større Øer. Den afgiver dog et høist ubetydeligt Bidrag til Ernæringen, endog i disse Distrikter.